

kadınların sesi

ilerici kadınlar derneği yayın organıdır

EKİM 1976
YIL : 2 SAYI : 15

SÖMÜRÜNÜN ZULMÜNE KARŞI BİRLEŞELİM

EV KADINLARI, ANALAR, EMEKÇİ VE İŞÇİ KADINLARI DGM'YE KARŞI MÜCADELE EDEN KOCALARIMIZI OĞULLARIMIZI KARDEŞLERİMİZİ DESTEKLEYELİM.
HALKIMIZA YAŞANASI BİR DÜNYA BIRAKMAK İÇİN İŞTEN ATILAN, TUTUKLANAN, DİRENEN EMEKÇİ KARDEŞLERİMİZİ MADDİ MANEVİ YÖNDEN DESTEKLİYELİM.

BULUNDUĞUMUZ YERDE, TOPLANTIDA, SOHBETTE İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİLERİ KÖLELEŞTİREN DGM'LERİN AMAÇLARINI ANLATALIM.
BASKI VE SÖMÜRÜ DÜZENİNİ SÜRDÜREBİLMEK İÇİN DGM'Yİ YASALAŞTIRMAYA ÇALIŞAN PARABABALARININ ZULMÜNE KARŞI KORKMADAN YILMADAN MÜCADELE EDELİM.

BAŞYAZI

EVLAT ACISI YÜREK YARASI

Geçen yıl ülkemizde 100'ü aşkın gencecik evladımız faşist kurşunlarla öldürüldü, birçoğu yaralandı.

Evet MC döneminin bilancosu 100 lerce ölü, 100 lerce genç ölü, 100 lerce gözü yaşlı ana ve onların acısını yüreklerinin derinliklerinde duyan milyonlarca ana.

Faşist baskı ve saldırılar nedeniyle öğrenimlerine ara verilen üniversite ve yüksek okulların yeniden açıldığı bu günlerde ise faşist saldırılar şimdiden evlatlarımızın can güvenliğini tehdit eder bir hal aldı.

Geleceğimiz olan çocuklarımız yine komando işgali altında bulunan okullarına girememekte, faşist yöntemlerle okullarından atılarak kayıtları silinmektedir.

Bu yıl liseyi bitiren 265 bin gençten 227 bini hiçbir yüksek okula girmeyip açıkta kaldılar. Böylece sayıları Kıbrıs Türkleri'nin 2 katına yaklaşan 227 bin evladımızın öğrenimleri yarım bıraktırılmış oluyor. Üniversite ve yüksek okullara bu yıl girebilen 38 bin öğrenci ile halen buralarda okumakta olan çocuklarımız ise yeni olaylar tezgahlanmadığı takdirde bu ders yılına 2-3 aylık bir gecikmeyle başlayabilecekler. Ancak biz anaların yüreği bu gencecik evlatlarımız için endişe ve üzüntü ile doludur. Çünkü gençlerimizin öğrenim özgürlükleri sağlanamadığı gibi, can güvenliklerinin sağlanması için de hiç bir önlem alınmamıştır.

Ancak anti demokratik DGM Yasasına ve sıkıyönetimlere zemin hazırlamak için çırpınan ve aslında faşist saldırı ve cinayetlerin baş sorumlusu olan MC'nin can güvenliğini sağlaması beklenemez. Bu nedenle :

- **Evlat acısını yüreklerinde duyan tüm kadınları ve kadın kuruluşlarını,**
- **Okullardaki faşist baskıların boy hedeflerinden biri olan, ilerici yurtsever demokrat oldukları için sürülen, kıyılan öğretmenler ve öğretim üyelerini,**
- **Hergün faşist kurşunlara hedef olan öğrenim özgürlüğü kalmayan gençleri ve gençlik kuruluşlarını bu konuda dayanışmaya, birlikte mücadele yöntemleri oluşturmaya çağırıyoruz.**

HER OKULDA, ÇOCUKLARIMIZ İÇİN CAN GÜVENLİĞİ KOMİTELERİ OLUŞTURALIM.

HER İŞ YERİNDE KREŞ İSTEMEK SUÇ OLACAKTIR.

DGM'LER KURULURSA

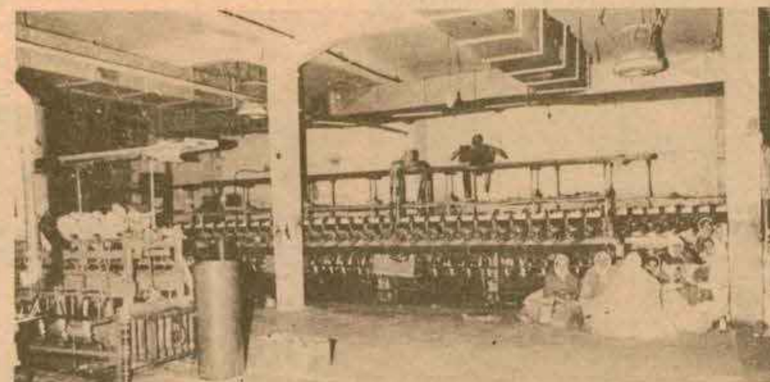
- **OKULLARDA, SOKAKLARDA FAŞİST KURŞUNLARLA KAHPECE ÖLDÜRÜLEN YAVRULARIMIZA CAN GÜVENLİĞİ İSTEMEK SUÇ OLACAKTIR**

DGM'LERDE :
- **DEMOKRATİK HAKLARI İÇİN DİRENEN EMEKÇİ KARDEŞLERİMİZLE DAYANIŞMA İÇİNE GİREN, SİYASAL İKTİDARIN BASKI VE SÖMÜRÜ DÜZENİNE KARŞI ÇIKAN TÜM İLERİCİ ÖRGÜT VE KİŞİLER YARGILANACAKTIR.**

- **ÇOCUKLARIMIZA YAŞANASI BİR DÜNYA BIRAKMAK İÇİN MÜCADELE ETMEK DEVRİMCİ SENDİKALAR VE DEMOKRATİK KURULUŞLARDA ÖRGÜTLENMEK SUÇ OLACAKTIR.**

- **ÜCRETLERİNİ ZAMANINDA ALAMADIKLARI İÇİN, TOPLU SÖZLEŞME HÜKÜMLERİ UYGULANMADIĞI İÇİN HERHANGİ BİR EYLEYME GİREN, GREV YAPAN İŞÇİLER VE EMEKÇİLER YARGILANACAKTIR.**

- **DGM'LER ANAYASAYA AYKIRIDIR.**
- **DGM'LER SIKIYÖNETİMSİZ SIKIYÖNETİM DEMEKTİR.**
- **DGM'LER İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİLERİN İŞVERENLERİN KÖLESİ OLMASI DEMEKTİR.**

DGM'YE HAYIR

DEMOKRATİK HAKLARI İÇİN BİR FABRİKADA DİRENEN İŞÇİLER

İŞÇİ ARKADAŞ! BİR GÜNLÜK YEVMİYEMİZİ İŞTEN ATILAN İŞÇİLERİ DESTEKLEME KAMPANYASINA KATALIM.
MEMUR ARKADAŞ! DEMOKRATİK HAKLARIMIZI KORUMAK İÇİN MÜCADELE EDEN, BU NEDENLE AÇLIĞA MAHKUM EDİLEN, EMEKÇİ KARDEŞLERİMİZİ MADDİ KATKILARIMIZLA DESTEKLEYELİM.

BİR HARMAN DAHA KALKTI

... ve köylümüz yine aç-sefil

Bir harman daha kalktı. Yoksul köylü pahalılık, gübre ve tarım ilaçları karaborsası, haşere gibi dertler altında ezilerek yazı geçirdi, hasat mevsimine erdi.

Hasat mevsimi köylüler için umuttur, sevinçtir, bayramdır. Ama hepsinin sevinçleri yine kursaklarında kaldı. Açıklanan taban fiatları çok düşük.

Gerici MC işçi emekçi ücretlerini dondurmak, grevleri yasaklamak için tezgahlar hazırlarken köylünün, çoluğunun çocuğunun sofrasındaki ekmeği kâr diye tüccarın, tefecinin cebine indirmek istemektedir.

Bir tüp gazın 30 liradan 65 liraya, bir çift kara lâstiğin 25 liradan 60 liraya yükseldiği her gün her şeyin pahalılandığı bir ortamda köylü mahsülüne 25-50 kuruş zam vermek onunla alay etmek değildir de nedir?

Geçen sene 50 kuruş, bu sene de 50 kuruş verilerek 14,5 liraya yükseltilen fındık ve yine 100 kuruş eklenerek 8,5 liraya yükseltilen çay, Doğu Karadeniz köylüsünün tek geliridir. Bütün yaz ekip-eşeledikleri mahsulünü topladıkları fındığın maliyetinin 13 liraya geldiğini köylüler söylüyor. Hiçbir köylü fındığını 14,5 liraya satamamaktadır. İlkel şartlarda yapılan tarım sonucu çürüğü, çarığı olur. Ve tam randıman tutturulamaz. Aynı fındık çarşıda pazarda 60-80 liraya satılır. Kilosunu 8,5 liraya sattıkları çayın en adisini köylüler 70 liradan alıp içerler.

Kadın ve çocuk işi olarak bilinen tütün piyasası henüz açılmadı. Geçen yıl çok düşük olarak tesbit edilen tütün taban fiyatı, gecenin ikisinde, üçünde kalkan küçücük çocukların kadınların sararan benizlerine renk getirecek kadar ellerine birşey geçirmemişti. Bu yıl diğer ürünlerin taban fiatlarının düşüklüğü ise ekiciyi kara kara düşündürmektedir.

Kıraç bölgelerin tek ürünü olan buğdayın taban fiatı kilo başına 270 kuruş olarak tesbit edilmiştir. 230 kuruştan daha fazlaya buğday satan köylü yoktur. Toprak Mahsulleri Ofisi bu sene çok az buğday almış geri kalan buğdayı ise, tüccar çok ucuza kapatmıştır.

Ülkemizde ilkel şartlarda yapılan üretim sonunda tarım ürünlerinin maliyeti çoğunlukla gelire yaklaşmakta ve köylünün tek kârı çoluk çocuğu ile beraber sadece kara ekmeği olmaktadır. Köylümüz hergün biraz daha yoksullaşmakta, gerici iktidarlar tarafından ezilmekte, horlanmakta, sömürülmekte ve aldatılmaktadır. Oysa;

- Tarım ürünlerine biçilen taban fiyat artan fiyatlarla orantılı olmalı,
- Tarım makinaları ve ilaçları köylüye devlet eliyle ve ucuza verilmeli,
- Toprak ve tarım reformu tez elden yapılmalı, geçimini dar verimsiz toprağa bağlayan köylü kurtarılmalı,
- Mahsulün alımı tek elden yani devlet tarafından yapılmalı, yoksul köylü tüccarın tefecinin elinden kurtarılmalıdır.

EL KAPISI DERT KAPISI

Her yıl işsizliğin pahalılığın hızla arttığı ülkemizde binlerce işçi, emekçi, kardeşimiz ailesini çocuğunu bırakıp el kapılarına çalışmaya gidiyorlar. Almanya'ya yurt dışına çalışmaya gitmek kurtuluş gibi gösteriliyor çoğu zaman bize, aslında öyle değil. İşçi kardeşlerimiz hele kadınlarımız Almanya'da ve çalışmaya gittikleri diğer kapitalist ülkelerde, Türkiye'de olduğu gibi kapitalizmin yoğun sömürü çarkının içinde eziliyorlar. Üstelik evlatlarından ailelerinden kilometrelerce uzakta kalıyorlar.

Yurt dışındaki özellikle Almanya'daki Türkiye'li kadın işçilerin çalışma ve yaşama koşulları oldukça kötüdür. Fabrikalarda erkeklerin bile çalışmayacağı en ağır rutubetli ve pis işlerde çalıştırılan kadın işçilere eşit ücret ödenmiyor. Göçmen işçi oldukları için bulundukları ülkenin kadınlarına tanınan bir çok sosyal haklardan mahrum ediliyor, mesleki eğitimden de yoksun bırakılıyorlar.

1974 yılında sadece Almanya'da 140 bin olan Türkiye'li kadın işçilerin arasından %15 inin kocası Türkiye'de, beraber olanlardan %10 unun ise kocası işsiz. Bundan anlaşılıyor ki geçim ve yaşam zorluğunun büyük bir çoğunluğu kadın işçilerin üstüne yüklenmiş durumda. Kadın işçilerimizin bir kısmı fabrikadan sonra kaçak olarak temizlik v.b. ikinci bir işte daha çalışarak sırtlarına yüklenmiş olan bu yükü biraz hafifletmeye çalışıyorlar. Kaldıkları konutlar da kötü ve sağlığa aykırı olan kadın işçilerimizin çocuklarını yanlarına alıp baktırabilme olanakları çok kısıtlıdır. Ev bulmak çocuklu göçmen işçiler için başlı başına bir sorundur. Bulsalar bile göçmen işçi çocuklarını kreşler, çocuk yuvaları almadığından, çocuğun eğitimi, bakımı, aileye problem kaynağı oluyor. Bu yüzden çocuk Türkiye'de ya akrabalarının yanına ya da özel yuvalara bırakılıyor.

El kapılarında evlât hasreti ile yanan işçi kadınlarımız aşırı sömürü ve baskıya karşı kadın derneklerinde, sendikalarda örgütleniyorlar. Erkek işçilerle omuz omuza sömürülmeye, ezilmeye ve horlamaya karşı mücadele bayraklarını hergün biraz daha yükseltiyorlar.

Biz Türkiye'deki emekçi kadınlar olarak, yurt dışında çalışan kardeşlerimizin,

1 — Ağır, sağlığa aykırı ve gece işlerinde çalıştırılmaması,

2 — Eşit işe eşit ücret ödenmesi,

3 — Gittikleri ülkenin kadınlarına tanınan sosyal haklardan faydalanmaları,

4 — Mesleki eğitimin sağlanması,

5 — Ailelerini yanlarına aldırabilmeleri,

6 — Çocuklarını baktırabilecekleri ve eğitebilecekleri, kreşlerin ve okulların sağlanması,

7 — Göçmen işçilere uygulanan ırkçı baskılara son verilmesi için yürüttükleri mücadelelerini destekliyoruz.

Devlet gelirlerinin ve yurt dışında çalışan işçilerimizin getirdikleri dövizlerin silah harcamalarına değil, devlete ait fabrikalar ve işyerlerinin açılmasına, göçmen işçilere yurt içinde çalışma olanaklarının sağlanmasına harcanmasını istiyoruz.

SELAM özgürlük bağımsızlık ve barış savaşcısı YİĞİT AFRİKA KADININA

AFRİKA'DA PARABABALARI, ALTIN, GÜMÜŞ, CIVA MADENLERİNİ, ŞEKER, KAHVE, KAUÇUK VE HER TÜRLÜ ÜRÜNE EL KOYARKEN BU TOPRAKLARIN GERÇEK SAHİBİ OLAN ZENCİLER İŞTE AÇLIKTAN BÖYLE ÖLÜYOR.

Size bu yazımızda uygar oldukları iddia edilen bazı insanların, tek suçları dünyaya kara derili olarak gelmiş bulunan, bir insan topluluğuna nasıl çağ dışı yöntemler uyguladıklarını, ırk ayrımı güttüklerini, kendilerini dünyanın efendisi sandıklarını anlatacağız.

Afrika Kıtasının sevimli, yetenekli ama ne yazık ki medeniyetten uzak bırakıtırılmış bu siyah derili insanları yüzyıllarca beyaz tüccarlar tarafından kaçırılarak, Amerika ve Avrupa'ya köle olarak götürülmüşler. İnsan pazarlarında tıpkı elma, armut, vazo gibi alınıp satılmışlar. Evlerinden, yurtlarından, ailelerinden koparılmış, boğaz tokluğuna madenlerde, tarlalarda en pis ve ağır işlerde boğaz tokluğuna çalıştırılmışlar. Ülkelerindeki zenginlikler Avrupalı ve Amerikalı beyazlar tarafından alabildiğine sömürülmüş ve sömürülüyor. Özellikle Güney Afrika Cumhuriyetinde ırkçılık devletin resmi politikası olarak benimsenmiş 20 milyon nüfuslu bu ülkede sayıları 3-4 milyon olan beyazlar iktidarın tek sahibi .Bu beyaz azınlık, siyah çoğunluğa hiç bir hak tanımıyor. Onları yeteneksiz, aşağı bir ırk olarak görüyor. O ülkede zencilere okuma, aile kurma, sendikalaşma hakkı bile tanınmıyor.

Bu ırkçı yönetim, Amerikanın desteği ile en adi yöntemleri kullanmaktan çekinmiyor. Güney Afrika Cumhuriyeti'nde zenci kadınlara şehirlerde yaşama hakkı tanınmaz. Zenci kadınlara ancak ucuz işgücüne ya da beyaz bir kadına hizmetçi gerektiği zaman başvurulur. Kadınlar kırsal alanlarda tarım işçiliği yaparlar. Sanayi bölgelerinde, madenlerde, yeraltında zorla, bedava denecek kadar az bir ücretle çalıştırılan kocalarından, babalarından ayrı yaşarlar. Hiç bir şekilde eğitilmezler. Yönetime karşı çıkmak ise ölümdür. Çoğu zaman asilerin barındığından şüphe edilen bir köy tüm insanlarıyla birlikte beyaz yönetim tarafından yok edilir. Evet bir köy, yüzlerce köy insanlarıyla birlikte yok edilebilir. ama insanların yüreklerindeki bağımsızlık, özgürlük, insanca yaşama özlemi yok edilemez.

Nitekim çağımız Afrika'da ezilen halkların kurtuluşları için en zorlu mücadeleyi verdikleri ,uyanıp, bilinçlendikleri bir çağ oldu. İrili ufaklı bir çok Afrika ülkesi bugün özgürlüklerine kavuşmuş, bir çoğu da yeni güzel bir dünyayı kurmanın savaşımını vermekte.

Güney Afrika da bunlardan birisi. Verdikleri mücadelede yalnız da değiller. Dünyadaki tüm ilerici ve barıştan yana güçler, kadınıyla erkeğiyle onların yanında.

Güney Afrikalı kadın ve erkeğin mutlu, özgür yaşacağı dünya avuçlarının içinde. Onu yoğuruyor, biçimlendiriyor yeni bir dünyayı kuruyorlar.

BEYAZ AZINLIK TARAFINDAN AŞAĞILANAN HOR GÖRÜLEN AFRİKALI KADIN BUGÜN BEBESİ SIRTINDA CEPHEYE SİLAH TAŞIYOR. BU ONURLU MÜCADELEDE ERKEĞİYLE BERABER SAVAŞIYOR.

İKD olarak başta Güney Afrikalılar ve Güney Afrikalı kadınlar olmak üzere ırkçılığa karşı savaşan tüm kadınların mücadelesini des teklediğimizi bildiririz.

Ve Türkiyedeki tüm ilerici kuruluşları ırkçılığa karşı savaşan halklarla etkili bir dayanışmaya çağırırız.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İNSAN HAKLARI KOMİSYONU 11 EKİM'İ IRKÇILIKLA MÜCADELE GÜNÜ OLARAK KABUL ETTİ.

IRKÇILIK NEDİR?

Irkçılık, bütün halkların baskı altında tutulmasını, sömürülmesini amaçlayan, «üstün» ve «aşağı» ırklar olduğunu iddia ederek, bütün halkların köleleştirilmesini ve köklerinin kazınmasını amaçlayan gerici, faşist bir teoridir. Ve emperyalizmin bir ürünüdür.

Günümüzde ırkçılık özellikle ABD'de zencilerin ezilmesinde, Güney Afrika'daki ırk-renk ayrımında dile gelmektedir. Hitler de Alman ırkının «üstün» olduğunu iddia ederek dünyayı istila etmek istemiş, bu nedenle ikinci dünya savaşında milyonlarca insanın ölümüne neden olmuştu.

MEMUR KADINLARIN SORUNLARI

MEMUR KADIN, toplumsal konumu ve önemi bakımından **İŞÇİ KADINDAN** pek farklı özelliklere sahip değildir. Çünkü, her ikisi de emekçidir. Ve tüm emekçiler gibi, memur kadın da, sömürülür, baskı altında tutulur.

Ancak hemen belirtelim. İşçiler yıllar boyu güçlü bir savaşım vererek, çalışma yaşamı ile ilgili demokratik hak ve özgürlükleri uğrunda bazı önemli kazanımlar elde etmişlerdir. Memurlar ise, özel konumlarından dolayı, bu, hak elde etme savaşımında, işçiler kadar başarılı olamamışlardır. Bu nedenle, işçi kadının, sınırlı da olsa, henüz yeterince uygulanmıyor da olsa memur kadından farklı bazı önemli hakları vardır. Sendikalaşma ve çocuklarına kreş isteme hakkı gibi.

DEVLET-MEMUR İLİŞKİSİNDE KADIN MEMURUN YERİ...

Kadın memurlar devlete bağlı olarak çalışırlar. İş ilişkisi açısından devlet, memurlar karşısında işveren, yani patron konumundadır. Bu çalışma ilişkisinde, devlet ve memur özel olarak 657 sayılı Devlet Memurları yasasına tâbidirler.

Bu yasa, ülkemizdeki yasaların pek çoğu gibi, anti-demokratik hükümler taşımaktadır. Yasa, kadın memurlar için özel bir düzenleme getirmektedir. Çalışan kadının bilinen en doğal sorunları karşısında yasa, vurdumduymazdır. Öyle ki, çalışan kadının toplumsal konumu ve önemi açısından değerlendirilmesi gereken kadın memurun «doğum izni» hakkı dahi, yasada, memurların genel mazeretleri arasında, «mazeret izni» başlığı altında düzenlenmiştir.

Evet, 657 sayılı yasada, yukarıda sözünü ettiğimiz doğum izni dışında kadın memurun sorunları hakkında tek bir kelime bile yoktur.

KREŞ KONUSU VE MEMUR KADINLAR...

Yasa bu genel yapısına uygun olarak, kadın memurun en önemli sorunlarından biri olan kreş konusunda da herhangi bir düzenleme getirmemektedir. Memur kadının, çocuklarını ne yapacağını, bakım ve eğitimini nasıl çözümleyeceğini açıklamıyor ve bir çözüm yolu göstermiyor.

Aylık geliri asgari ölçülerdeki beslenmelerine dahi yetmiyen memurlar, çocuklarını ateş pahası özel kreş ve yuvalara veremezler. Kaldı ki, kâr amacı ile kurulmuş olan özel kreş ve yuvaların, bakım ve sağlık koşullarının ne denli normal olduğu da belirsizdir. Bu sorun çalışan memur kadın açısından henüz çözüm-

FAŞİZM LANETLENDİ

11 Eylül ŞİLİ HALKI ile dayanışma günü

11 Eylül dünyadaki eşitlik, ilerleme ve barıştan yana güçler tarafından Şili'yle Dayanışma Günü olarak ilân edilmiştir. Bu gün 1973 yılında Salvador Allende ve onun kurduğu halktan yana düzenin Amerikan tekelleri ve Şili'li faşist generallerce yıkıldığı gündür.

Ülkemizde 11 Eylül, DİSK'in düzenlediği bir toplantı ile kutlandı. Toplantıda Şili'nin Allende öncesi, Allende zamanındaki ve şimdiki —yani faşist generaller zamanındaki— durumu anlatıldı.

Allende'nin eşitlik, barış, ilerleme uğrundaki mücadelesi, halkını yoksulluk ve sefaletten kurtarma yolundaki çabaları ile faşist generaller zamanında tekrar yoksulluk ve sefalete itilen halkın durumu slaydlar, türküler ve marşlarla gözler önüne serildi.

Bundan böyle her 11 Eylül'de kutlanacak olan dayanışma günü halkımızın Şilili faşist generalleri ve faşizmi lanetlediği bir gün olmuştur.

İRLANDALI KADINLARIN BARIŞ YÜRÜYÜŞÜ

Geçtiğimiz günlerde İrlanda'da bir yürüyüş düzenlendi: **Barış Yürüyüşü**.

40.000 kişinin katıldığı barış yürüyüşüne kadınlar emekçisiyle, memuruyla, yaşlısıyla gencıyle ellerinden tuttukları çocuklarını da getirerek katıldılar ve bir kez daha dile getirdiler kadınların barıştan yana demokratik düzene olan özlemlerini. Taşıdıkları pankartlar barış için mücadelenin gerekliliğini vurguluyordu ve kadınlar bu mücadelede de yine ön safta yer aldıklarını kanıtladılar.

CİBALİ TÜTÜN'DE İŞÇİLER GREV KARARI ALDI

Aylar önce DİSK'e bağlı Çağdaş Gıda İş Sendikası'nda örgütlendiğimiz halde, işveren ve sarı sendika'nın itirazları yüzünden sendikamızda çalışmaya geçemedik. Yetki için Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurduğumuzda, Tek Gıda İş Sendikasının da yetki için müracaat ettiğini öğrendik. Konu mahkemeye intikal ettiğinde çeşitli dalaverelere başvuran, sarı-Tek Gıda yöneticileri işçileri bir süre daha oyalayıp, haklarımızı işveren çıkarları doğrultusunda savsaklamaya çabaladı. Mahkeme sonucu Çağdaş Gıda İş Sendikası yetkiyi kazandığı halde, —işveren ve sarı sendika toplu sözleşmeyi bu arada imzalayıverdiklerinden— Çağdaş Gıda-İş'e yapacak pek bir iş kalmamış oluyordu.

Ancak daha kanuni yollar kapanmış sayılmazdı. Toplu Sözleşmeyi iş yeri seviyesinde yeniden düzenlemek istediğimizi bildirdiğimizde işveren yine kabule yanaşmadı. Biz de bu durumda doğan greve gitme hakkımızı kullanmaya karar verdik. Çalışma Müdürlüğünden yetkililerin de katıldığı grev oylamasını kazandık. Bugünden sonra istediğimiz bir tarihte işveren isteklerimizi kabul etmediği takdirde greve çıkma hakkımızı da elimizde tutuyoruz. Ve artık sendikamızın işçi'nin çıkarları doğrultusunda, ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitsel çalışmalarını yürütmeye başlayacağız. 7-8 ay önce oluşturduğumuz Kadınlar Koluda fabrikamızın 1000 den fazla olan kadın işçisinin sorunlarına isteklerine eğilmek, onları eğitmek için aktif olarak çalışmaya başlayacak. Bundan sonra DİSK'e bağlı bir sendikanın işlevlerini yerine getirmek üzere tüm üyelerimizle heyecan ve istekle çalışmaya devam edeceğiz.

Tekel'e bağlı Cibali Tütün-Sigara Fabrikası İşçileri

ANA-ÇOCUK VE KADIN SAĞLIĞI ÜZERİNE SOHBET

SALGIN HASTALIKLAR

Yetkililerce gizlenmeğe çalışılıyorsa da bugün Türkiye'de halkın sağlığını tehlikeye düşüren salgın ve bulaşıcı hastalıklar vardır. Bunların başında tifo, kolera, dizanteri gibi bağırsak iltihapları ve zehirli ishaller gelmektedir. Bunlar Urfa, Gaziantep, Kilis, Hatay, Ankara başta olmak üzere bütün diğer illerin sosyo-ekonomik düzeyi düşük olan gecekondu semtlerindeki geniş halk kitlelerinde görülmektedir. Salgınların nedeni kanalizasyon yapılarının eksik veya hiç olmaması, su ve enerji sıkıntısının devam etmesi, yetersiz hastane, ilaç ve sağlık merkezleridir. Yönetimi ellerinde bulunduranlar yurdumuzda bundan önce de birkaç kez tekrarlayan bu tip salgınları önlemek için gerçek bir çaba harcamamaktadırlar. Hatta salgının özellikleri, getirdiği tehlikeler ve önleme ile ilgili bilgileri halka aktarmamaktadırlar. Alınan tek önlem halkın problemleri anlamasını engellemek ve bazı olayları belleklerden silmek için salgın olan semtlerin isimlerini değiştirmektir. Örneğin 2-3 yıl önce salgın göstermiş olan Sağmalcılar adı Bayrampaşa şeklinde değiştirilmiş, Safraköy adı da Safa Köy haline getirilerek halk uyutulmağa çalışılmıştır. Halbuki özellikle çocukları öldüren bu hastalıklara karşı henüz halkı koruma kampanyası bile açılmamıştır.

YETKİLİLERDEN İSTEDİĞİMİZ ÖNLEMLER

Salgın hastalıklardan halkı korumak için yetkililerin alacağı önlemlerin en başında bütün susuz semtlere yeterli miktarda su vermek, genel olarak bütün suları klorlamak, ilaçlar ve kireçle bütün dere ve kuyuları temizlemek, açık ve mikrop yatağı haline dönüşen kanalizasyon ve kanalları kapatmaktır.

Ayrıca sağlık merkezleri, dispanserlerdeki personeli artırarak acil durumlarda hastayı mümkün olduğu kadar çabuk tedavi altına almak ve halkı salgınlar konusunda bilgilendirerek, hastalıkla mücadeleyi pekiştirmektir.

HALKIN ALACAĞI ÖNLEMLER

Salgın bağırsak hastalıklarından korunmak için içme sularının kaynatıldıktan sonra içilmesi, yaş sebze ve meyvaların bol su ile yıkanması, kent içinde görülen pis su boru ve kanallarının kapatılması için ilgili organların uyarılması ve herhangi bir hastalık başlangıcı gösteren kişinin vakit kaybetmeden hastaneye götürülmesidir.

İKD olarak, yıllardan beri salgın hastalıkların tehdidinde bulunan ülkemizde, tüm halkın yararlanacağı, alt yapı hizmetlerinin yapılması ve düşük gelirli emekçileri hedef alan yetersiz sağlık koşullarından doğan bu durumların düzeltilmesini istiyoruz.

İlerici Kadınlar Derneği adına sahibi: Beria Onger ● Yazıişleri Müdürü: Zuhal Meriç ● Yazışma adresi: Fervi Paşa Cad. 53/4 Fatih-İstanbul ● Genel Merkez Adresi: Emniyet Mah. Taşkent Sok. No: 12/2 Çeliktepe-İSTANBUL
Fiyatı: 200 kuruş

BASKI : AND OFSET MATBAASI Tel: 228407 • Son Baskı Ta: 13.10.1976